

	pag.
Benedictio loci	241
Benedictio thalami	242
Benedictio horrei seu segetum demes-	
sarum	243
Benedictio adulti ægrotantis	243
Benedictio puerorum ægrotantium	246
Benedictio pueri	250
Benedictio linteaminum pro infirmis	252
Benedictio cuiuscumque medicinæ	252
Benedictio equorum et aliorum ani-	
malium	253
Benedictio animalium morbo labo-	
rantium	254
Benedictio deprecatoria	256
Benedictio bombycum	259
Benedictio seminum	260
Benedictio communis super fruges	
et vineas	260
Benedictio salis vel avenæ	261
Benedictio stabuli equorum, boum	
et aliorum armentorum	262
Benedictio ad omnia	263
Benedictio rosariorum B. M. V.	264
Ritus recipiendi fideles in confratres	
Societatis Ss. Rosarii	266
Formula benedicendi et imponendi	
scapulare B. M. V. de Monte Car-	
melo	268
Benedictio quatuor scapularium	270
Benedictio aquæ S. Ignatii	273

Pars I.

Præparatio ad Missam.

Quilibet Sacerdos acquirit 1° Indulgen-
tiam unius anni, si, ante Missæ celebratio-
nem, post recitationem *Psalmorum 83, 84,*
85, 115 et 129 cum adnexa *Antiphona,*
Versiculis et Oremus, ut *infra*, recitet in
die assignato unam ex septem *Orationibus*
S. Ambrosii; 2° Indulgentiam unius anni,
si, post Missam celebratam, dicto *Canticœ*
trium Puerorum, et *Psalmœ 150*, cum ad-
nexa *Antiphona, Versiculis et Oremus*, re-
citet *Orationem S. Thomæ Gratias tibi*
AGO, et *Orationem S. Bonaventuræ TRANS-*
FIGE; 3° Indulgentiam plenariam semel in
mense, die ad arbitrium eligenda, si quo-
tidie per mensem, tum pro præparatione
ad Missam, tum pro gratiarum Actione,
præter omnes et singulos *Psalmos* præ-
dictos, *Canticum, Antiphonas, Versiculos,*
Oremus et Orationes, recitet etiam *Orati-*
ones infra positas, duplice asterisco signa-
tas, quin teneatur ad ullam aliam conditio-
nem (20. Dec. 1884).

Antiphona. Ne reminiscaris * Dó-
mine delicta nostra, vel paréntum
nostrorum: neque vindictam sumas
de peccatis nostris.

Quæ Antiphona in Festis duplicibus tan-
tum duplicatur. Tempore Paschali additur
in fine *Alleluia.*

Psalmus 83.

Quam dilecta tabernacula tua
Dómine virtútum: concupí-
scit, et déficit áнима mea in
átria Dómini.

Cor meum, et caro mea exulta-
vérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum:
et turtur nidum sibi, ubi ponat pul-
los suos.

Altária tua, Dómine virtútum: Rex
meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua
Dómine: in sécula sæculórum lau-
dábunt te.

Beatus vir, cùjus est auxílium abs-
te: ascensiōnes in corde suo dis-
pósuit, in valle lacrimárum in loco
quem pósuit.

Etenim benedictiōnem dabit legis-
látor, ibunt de virtute in virtútem:
vidébitur Deus déorum in Sion.

Dómine Deus virtútum, exaudi oratiō-
nem meam: aúribus pérçipe Deus
Jacob.

Protector noster áspice Deus: et
réspice in fáciem Christi tui:

Quia mélior est dies una in átriis
tuis, super millia.

Elégi abjectus esse in domo Dei

mei: magis quam habitare in taber-
naculis peccatorum.

Quia misericórdiam, et veritatem
diligit Deus: gratiā, et gloriā da-
bit Dóminus.

Non privabit bonis eos, qui ámu-
lant in innocētia: Dómine virtútum,
beatus homo, qui sperat in te.

Glória Patri, etc.

Psalmus 84.

Benedixisti Dómine terram tuam:
B avertisti captivitatem Jacob.

Remisisti iniquitatem plebis tuae;
operuisti ómnia peccata eórum.

Mitigasti omnem iram tuam; aver-
tisti ab ira indignatiōnis tuae.

Convérite nos Deus salutaris noster:
et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in æternū irascēris no-
bis? aut exténdes iram tuam a gene-
ratione in generatioinem?

Deus tu convérsum vivificabis nos:
et plebs tua lætabitur in te.

Ostende nobis, Dómine, misericó-
diam tuam: et salutare tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dó-
minus Deus: quóniam loquéatur pa-
cem in plebem suam.

Et super Sanctos suos: et in eos
qui convertuntur ad cor.

Verūtamen prope timéntes eum
salutare ipsius: ut inhábitet glória in
terra nostra.

Misericórdia et véritas obviavérunt
sibi; justitia et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est: et justitia
de cœlo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem:
et terra nostra dabit fructum suum.

Justitia ante eum ambulábit: et
ponet in via gressus suos.

Glória Patri, etc.

Psalmus 85.

Inclína Dómine aurem tuam, et ex-
audi me: quóniam inops, et pau-
per sum ego.

Custodi ánimam meam, quóniam
sanctus sum: salvum fac servum tu-
um, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei Dómine, quóniam ad
te clamávi tota die: lætifica ánimam
servi tui, quóniam ad te Dómine áni-
mam meam levávi.

Quóniam tu Dómine suávis, et mi-
tis: et multæ misericórdiæ ómnibus
invocántibus te.

Aúribus pércepe Dómine oratióne-
mam: et inténde voci deprecatiónis
meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi
ad te: quia exaudisti me.

Non est símilis tui in diis Dómine:
et non est secundum ópera tua.

Omnes gentes, quascumque fecisti,
vénient, et adorábunt coram te Dó-
mine: et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens
mirabilia: tu es Deus solus.

Deduc me Dómine in via tua, et
ingréiar in veritáte tua: lætétur cor
meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi Dómine Deus meus
in toto corde meo, et glorificábo no-
men tuum in æténum:

Quia misericórdia tua magna est
super me: et eruisti ánimam meam
ex inférno inferióri.

Deus, iniqui insurrexérunt super
me, et synagóga poténtium quæsié-
runt ánimam meam: et non propo-
suérunt te in conspectu suo.

Et tu Dómine Deus miserátor et
misericors, pátiens, et multæ miseri-
córdiae, et verax,

Réspice in me, et miserére mei,
da impérium tuum púero tuo: et sal-
vum fac filium ancillæ tue.

Fac mecum signum in bonum, ut
vídeant qui odérunt me, et confun-

dántur: quóniam tu Dómine adjuvísti me, et consolátus es me.

Glória Patri, etc.

Psalmus 115.

Créddi, propter quod locútus sum:
Ego autem humiliátus sum nimis.
Ego dixi in excéssu meo: Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dómino, pro ómnibus, quæ retribuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni púpulo ejus: pretiosa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus:

O Dómine quia ego servus tuus: ego servus tuus, et filius ancillæ tue.

Dirupisti víncula mea: tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis púpuli ejus: in átris domus Dómini, in médio tui Jerúsalēm.

Glória Patri, etc.

Psalmus 129.

De profundiis clamávi ad te Dómine:
Dómine exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, in vocem deprecationis meæ.

Si iniqüitátes observáveris Dómine: Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiatió est: et propter legem tuam sustinui te Dómine.

Sustinuit ánima mea in verbo ejus: sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutina usque ad noctem: speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: et copiosa apud eum redémpcio.

Et ipse rédimet Israël, ex ómnibus iniqüitábus ejus.

Glória Patri, etc.

Deinde repetitur Antiph. Ne remiscáris Dómine delicta nostra, vel paréntum nostrorum: neque vindictam sumas de peccatis nostris.

Kýrie éléison. Christe éléison.
Kýrie éléison.

Pater noster, etc.

¶. Et ne nos indicas in tentatió nem. ¶. Sed líbera nos a malo.

¶. Ego dixi: Dómine miserére mei.
¶. Sana ániam meam, quia pec-
caví tibi.

¶. Convrétere Dómine aliquántu-
lum. ¶. Et deprecáre super servos
tuos.

V. Fiat misericórdia tua Dómine super nos. **R.** Quemádmodum sperávimus in te.

V. Sacerdótes tui induántur justitiam. **R.** Et sancti tui exsúltent.

V. Ab occúltis meis munda me Dómine. **R.** Et ab alienis parce seruo tuo.

V. Dómine exaudi oratióne meam. **R.** Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum. **R.** Et cum spíitu tuo.

Orémus.

Aures tuæ pietatis, mitissime Deus, A inclína præcibus nostris, et grátia Sancti Spíritus illúmina cor nostrum: ut tuis mystériis digne ministráre, teque ætérna caritaté diligere mereámur.

Deus, cui omne cor patet, et omnis volúntas lóquitur, et quem nullum latet secrétum: purifica per infusióne Sancti Spíritus cogitationes cordis nostri, ut te perfécte diligere, et digne laudare mereámur.

Ure igne Sancti Spíritus renes nostros, et cor nostrum Dómine: ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Mentes nostras, quæsumus Dómine, Paráclitus, qui a te procédit, illúminet: et inducat in omnem, sicut tuus promísit Filius, veritatem.

Adsit nobis, quæsumus Dómine, virtus Spíritus Sancti: quæ et corda nostra cleménter expúrget, et ab omnibus tueátur adveráns.

Deus, qui corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuisti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudere.

Consciéntias nostras, quæsumus Dómine, visitándo purifica: ut véniens Dóminus noster Jesus Christus Filius tuus, parátam sibi in nobis invéniat mansiónem: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sǽculórum. Amen.

ORATIONES

pro opportunitate Sacerdotis ante celebra-tionem et communionem dicendæ.

** Oratio S. Ambrosii Episcopi.

Die Dominica.

Summe Sacérdos et vere Póntifex, S Jesu Christe, qui te obtulisti Deo Patri hóstiam puram et immaculátam in ara Crucis pro nobis miseric

et peccatóribus, et qui dedisti nobis carnem tuam ad manducándum, et sanguinem tuum ad bibéndum, et posuisti misterium istud in virtute Spiritus Sancti tui, dicens: Hæc quotiescumque feceritis, in mei memoriā faciéatis: rogo per eūdem sanguinem tuum, magnum salutis nostrae prætium: rogo per hanc miram et ineffabilem caritatem, qua nos miseros et indignos sic amare dignatus es, ut lavares nos a peccatis nostris in sanguine tuo: doce me servum tuum indignum, quem inter cétera dona tua etiam ad officium sacerdotiale vocare dignatus es, nullis meis méritis, sed sola dignatione misericordiae tuæ: doce me, quæso, per Spíritum Sanctum tuum, tantum tractare misterium ea reverentia et honore, ea devotione et timore, quibus opórtet, et decet. Fac me per gratiā tuam semper illud de tanto misterio credere et intelligere, sentire et firmiter tenere, dicere et cogitare, quod tibi placet, et expedit animæ meæ. Intrat Spiritus tuus bonus in cor meum, qui sonet ibi sine sono, et sine strepitu verborum loquatur omnem veritatem. Profunda quippe sunt nimis,

et sacro tecta velamine. Propter magnam clemētiā tuam concéde mihi Missarum solēmnia mundo corde, et pura mente celebrare. Libera cor meum ab immundis et nefandis, vanis et nōxiis cogitationibus. Muni me beatōrum Angelorum pia et fida custódia, ac tutela fortissima, ut hostes omnium bonorum confusi discéendant. Per virtutem tanti misterii, et per manum sancti Angeli tui repelle a me, et a cunctis servis tuis, durissimum spíritum supérbiæ et cænodóxiæ, invidiæ et blasphemiae, fornicatiōnis et immunditiæ, dubietatis et diffidentiæ. Confundantur, qui nos persecūntur, péreant illi, qui nos perdere festināt.

Feria Secunda.

Rex virginum, et amator castitatis, et integratatis, cœlesti rore benedictionis tuæ extingue in corpore meo fômitem ardētis libidinis, ut maneat in me tenor castitatis corporis et animæ. Mortifica in membris meis carnis stímulos, omnésque libidinosas commotiones, et da mihi veram et perpétuam castitatem cum céteris donis tuis, quæ tibi placent in veritate: ut sacrificium laudis ca-

sto corpore, et mundo corde valeam tibi offerre. Quanta enim cordis contritione, et lacrimarum fonte, quanta reverentia et tremore, quanta corporis castitate, et animae puritate istud divinum et celeste sacrificium est celebrandum, ubi caro tua in veritate sumitur, ubi sanguis tuus in veritate bibitur, ubi ima summis, terrena divinis junguntur, ubi adest sanctorum Angelorum praesentia, ubi tu es sacrificium et sacerdos mirabiliter, et ineffabiliter constitutus.

Feria Tertia.

Quis digne hoc Sacrificium celebrare poterit, nisi tu, Deus omnipotens, offerentem feceris dignum? Scio Domine, et vere scio, et id ipsum pietati tuae confiteor, quia non sum dignus accedere ad tantum mysterium propter nimia peccata mea, et infinitas negligencias meas. Sed scio, et veraciter ex toto corde meo credo, et ore confiteor, quia tu potes me facere dignum, qui solus potes facere mundum de immundo conceptum semine, et de peccatoribus justos et sanctos. Per hanc omnipotentiam tuam te rogo Deus meus, ut concedas mihi

peccatori hoc sacrificium celebrare cum timore et tremore, cum cordis puritate et lacrimarum fonte, cum laetitia spirituali et celesti gaudio. Sentiatur mens mea dulcedinem beatissimae praesentiae tue, et excubias sanctorum Angelorum tuorum in circuitu meo.

Feria Quarta.

Ego enim Domine memor venerandae passionis tue accedo ad altare tuum, licet peccator, ut offeram tibi sacrificium, quod tu instituisti et offerri praecepisti in commemorationem tui, pro salute nostra. Suscipe illud, quae summe Deus, pro Ecclesia sancta tua, et pro populo, quem acquisivisti sanguine tuo. Et quoniam me peccatorem inter te, et eundem populum tuum medium esse voluisti, licet in me aliquid boni operis testimonium non agnoscas, officium saltem dispensationis creditae non recuses, nec per me indignum eorum salutis pretereat pretium, pro quibus victima salutaris dignatus es esse, et redemptio. Profero etiam Domine (si digneris propitius intueri) tribulationes plebium, pericula populorum, captivorum gemitus, miseras

orphanórum, necessitátes peregrinórum, inópiam debilium, desperatiónes languéntium, deféctus senum, suspíria júvenum, vota vírginum, lamen ta viduárum.

Feria Quinta.

Tu enim miserérис ómnium Dómine: et nihil odísti eórum, quæ fecisti. Memoráre, quæ sit nostra substántia: quia tu Pater noster es, quia tu Deus noster es: ne irascáris satis, neque multitúdinem víscerum tuórum super nos contíneas. Non enim in justificatióibus nostris prostérnimus preces ante fáciem tuam, sed in miserationíbus tuis multis. Aufer a nobis iniquitatés nostras, et ignem Sancti Spíritus in nobis cleménter accénde. Aufer cor lapideum de carne nostra: et da nobis cor cárneum, quod te amet, te diligat, te delectétur, te sequátur, te perfruátur. Orámus Dómine clemétiā tuā, ut seréno vultu familiā tuā, sacri tui nóminalis officia præstolántem, aspicere dignérīs: et ut nullius sit irritum votum, nullius vácuā postulátio, tu nobis preces súggere, quas ipse propítius audire, et exaudire delectérīs.

Feria Sexta.

Rogámus étiam te Dómine sancte Pater, et pro spiritibus fidélium defunctórum, ut sit illis salus, sánitas, gaúdium, et refrigérium, hoc magnum pietatis sacraméntum. Dómine Deus meus, sit illis hódie magnum, et plenum convívium de te pane vivo, qui de cœlo descendisti, et das vitam mundo de tua Carne sancta et benedicta: Agni videlicet immaculati, qui tollis peccata mundi, quæ de sancto et glorióso beátæ Virginis Mariæ útero est assúmpta, et de Spíritu Sancto concépta: ac de illo pietatis fonte, qui per lánceam militis ex tuo sacratissimo látere emanávit: ut exinde refécti et satiati, refrigeráti et consoláti exsultent in laude et glória tua. Peto clemétiā tuā Dómine, ut descéndat super panem tibi sacrificandū plenitudo tuæ benedictiōnis, et sanctificatiō tuæ divinitati. Descéndat étiam Dómine illa Sancti Spíritus tui invisibilis incomprehensibilisque majestas, sicut quandam in patrum hóstias descendébat, qui et oblationes nostras Corpus et Sanguinem tuum efficiat, et me indígnum sacerdótem dóceat tantum tractare

mystérium cum cordis puritáte, et lacrimárum devotióne; cum reveréntia et tremóre, ita ut pláclide ac benigne suscípias sacrificium de máni-bus meis ad salútem ómnium tam vivórum, quam defunctórum.

Sabbato.

Rogo étiam te Dómine per ipsum sacrosánctum mystérium Córporis et Sánguinis tui, quo quotidie in Ecclésia tua pásce-mur, et potámur, ablúimur, et sanctificámur, atque unius summæ divinitatis partícipes effici-mur; da mihi virtútes tuas sanctas, quibus replétus, bona consciéntia ad altáre tuum accédam, ita ut hæc cœlestia sacramenta efficiántur mihi salus, et vita. Tu enim dixisti ore tuo sancto et benedicto: Panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita: Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi: Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Panis dulcissime, sana palátum cordis mei, ut séntiam suavitátem amóris tui. Sana illud ab omni languóre, ut nullam præter te sén-tiam dulcédi-nem. Panis candidissime, habens omne delectaméntum, et

omnem sapórem, qui nos sémper réfici-s, et numquam in te déficis: cómedat te cor meum, et dulcédi-ne sa-póris tui repleántur viscera ánimæ meæ. Mandúcat te Angelus ore ple-no: mandúcet te peregrinus homó pro módulo suo, ne deficere possit in via, tali recreátus viático. Panis sancte, panis vive, panis munde, qui descendisti de cœlo, et das vitam mundo, veni in cor meum, et munda me ab omni inquinaménto carnis et spíritus. Intra in ánimam meam, sana et munda me intérius, et exté-rius. Esto tutámén, et continua salus ánimæ et cörporis mei. Repélle a me insidiántes mihi hostes: recé-dant procul a præséntia poténtiæ tuæ, ut foris, et intus per te munitus recto trámite ad tuum regnum per-véniam: ubi non in mystériis, sicut in hoc témpore ágitur, sed fácie ad fáciem te vidébimus, cum tradíderis regnum Deo, et Patri, et eris Deus ómnia in ómnibus. Tunc enim me de te satiábis satietáte mirifica, ita ut nec esúriam, nec sfítiām in ætérnum. Qui cum eódem Deo Patre, et Spíritu Sancto vivis, et regnas per ómnia sǽcula sǽculórum. Amen.

**** Oratio S. Thomæ Aquinatis ad Patrem
æternum.**

Indulg. 100 dierum (20. Dec. 1884).

Omnipotens sempiterne Deus, ecce accédo ad sacraméntum unigeniti Filii tui Dómini nostri Jesu Christi; accédo tamquam infírmus ad médicu[m] vitæ, immundus ad fontem misericordiæ, cæcus ad lumen claritatis æternæ, pauper et egénus ad Dóminum num cœli et terræ. Rogo ergo im-ménsæ largitatis tuae abundântiam, quâtenus meam curâre dignér[is] infirmitatē, lavâre fœditatē, illuminâre cæcitatē, ditâre paupertatē, vestire nuditatē: ut panem Angelorum, Regem regum, et Dóminum dominântium tanta suscipiam reverentia et humilitatē, tanta contritiōne et devotio[n]e, tanta puritatē et fide, tali propôsito et intentio[n]e, sicut expedit salutis animæ meæ. Da mihi, quæso, Domini corporis et sanguinis non solum suscipere sacraméntum, sed etiam rem et virtutem sacramenti. O mitissime Deus, da mihi corpus unigeniti Filii tui Dómini nostri Jesu Christi, quod traxit de Virgine María, sic suscipere, ut corpori suo mýstico mérear incorporari, et

inter ejus membra connumerari. O amantissime Pater, concéde mihi dilectum Filium tuum, quem nunc velatum in via suscipere propóno, revelata tandem facie perpétuo contemplari: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spíritus Sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

**** Oratio S. Ambrosii Episcopi ad Jésu Christum.**

Indulg. 100 dierum (20. Dec. 1884).

Ad mensam dulcissimi convivii tui, pie Dómine Jesu Christe, ego peccator de propriis meis méritis nihil præsúmens, sed in tua confidens misericordia et bonitate, accédere véror et contremisco. Nam cor et corpus hábeo multis crimíibus maculatum, mentem et linguam non caute custoditam. Ergo, o pia Déitas, o tremenda Majestas, ego miser inter angustias deprehénsus, ad te fontem misericordiæ recúrro, ad te festino sanandus, sub tuam protectionem fugio: et quem Júdicem sustinére néqueo, Salvatorem habére suspiro. Tibi Dómine plagas meas ostendo: tibi verecundiā meam détego. Scio peccata mea multa et magna, pro

quibus tímdeo. Spero in misericórdias tuas, quarum non est númerus. Réspice ergo in me óculis misericórdiae tuæ, Dómine Jesu Christe, Rex aëternæ, Deus et homo, crucifixus propter hóminem. Exaudi me sperántem in te: miserére mei pleni misériis et peccátis, tu qui fontem miseratónis numquam manáre cessábis. Salve salutáris vícíma pro me et omni humáno génere in patibulo Crucis obláta. Salve nóbilis et pretiöse Sanguis de vulnéribus crucifixi Dómini mei Jesu Christi prófluens, et peccáta totius mundi ábluens. Recordáre Dómine creatúræ tuæ, quam tuo Sanguine redemísti. Pénitet me peccásse, cùpio emendáre quod feci. Aufer ergo a me, clementissime Pater, omnes iniquitátes et peccáta mea: ut purificátus mente et corpore digne degustáre mérear sancta sanctórum: et concéde, ut hæc sancta prælibátio Cörporis et Sanguinis tui, quam ego indignus súmere inténdo, sit peccatórum meórum remissio, sit delictórum perfécta purgátio, sit túrium cogitatiónum effugátio, ac bonórum sénsum regenerátio, operúmque tibi placéntium salúbris efficácia, ánime

quoque et cörporis contra inimicórum meórum insídias firmíssima tútio. Amen.

Oratio ad B. Virginem Mariam.

Indulgéntia 100 dierum (17. Febr. 1883).

O Mater pietatis et misericórdiae, beatissima Virgo Maria, ego miser et indignus peccátor ad te confúgio toto corde et affectu, et precor pietatē tuam: ut sicut dulcissimo Fílio tuo in cruce pendénti astitisti, ita et mihi misero peccatóri, et sacerdótibus ómnibus hic et in tota sancta Ecclésia hódie offeréntibus, cleménter assistere dignérис, ut tua grátia adjúti, dignam et acceptábilem hóstiam in conspéctu summae et individuæ Trinitatis offérre valeámus. Amen.

Oratio ad S. Joseph, Sponsum B. M. V.

Indulg. 100 dierum (4. Febr. 1877).

O felicem virum béatum Joseph, cui datum est, Deum, quem multi reges voluérunt vidére, et non vidérunt, audire, et non audiérunt, non solum vidére et audire, sed portáre, deosculári, vestíre et custodíre.

V. Ora pro nobis beáte Joseph.
R. Ut digni efficiámur promissióni-
 bus Christi.

Orémus.

Deus, qui dedisti nobis regále sa-
 cerdótium, præsta quæsumus, ut
 sicut beátus Joseph unigénitum Fi-
 lium tuum natum ex María Virgine,
 suis mánibus reverénter tractáre mé-
 ruit et portáre, ita nos fácas cum
 cordis mundítia et óperis innocéntia
 tuis sanctis altáribus deservire, ut
 sacrosánctum Filii tui Corpus et Sán-
 guinem hódie digne sumámus, et in
 futúro sǽculo præmíum habére me-
 reámur ætérnum. Per eúndem Chri-
 stum Dóminum nostrum. Amen.

**** Oratio ad omnes Angelos et Sanctos.**

Indulg. 100 dierum (20. Dec. 1884).

Angeli, Archángeli, Throni, Domina-
 tiones, Principátus, Potestátes,
 Virtútes celórum, Chérubim atque
 Séraphim, omnes Sancti et Sanctæ
 Dei, præsértim Patróni mei, intercé-
 dere dignémini pro me, ut hoc Sacri-
 ficium Deo omnipoténti digne véleam
 offrére, ad laudem et glóriam nómi-
 nis sui et ad utilitátem meam, totiús-
 que Ecclésiæ suæ sanctæ. Amen.

**** Oratio tantummodo dicenda, quando
 Sacerdos in honorem Sancti vel Beati
 Missam celebrat.**

Indulg. 100 dierum (20. Dec. 1884).

O sancte N., ecce ego miser peccá-
 tor, de tuis méritis confisus, of-
 fero nunc sacratissimum Sacramé-
 tum Córporis et Sanguinis Dómini
 nostri Jesu Christi pro tuo honóre et
 glória. Precor te humíliter et devóte,
 ut pro me hódie intercédere digné-
 ris, ut tantum Sacrificium digne et
 acceptabiliter offrére véleam, ut eum
 tecum, et cum ómnibus éléctis ejus
 æternáliter laudáre, atque cum eo
 regnáre véleam: Qui vivit et regnat.

*Et si sunt plures, dicatur in numero
 plurali.*

Declaratio intentionis ante Missam.

Indulg. 50 dierum (Gregor. XIII.).

Ego volo celebráre Missam, et con-
 fidere Corpus et Sanguinem Dó-
 mini nostri Jesu Christi, juxta ritum
 sanctæ Románæ Ecclésie, ad laudem
 omnipoténtis Dei, totiúsque cūriæ
 triumphántis, ad utilitátem meam,
 totiúsque cūriæ militántis, pro ómni-
 bus, qui se commendavérunt oratió-
 nibus meis in génere et in spécie, et

pro felici statu sanctæ Românæ Ecclésiæ. Amen.

Gádium cum pace, emendationem vitæ, spátium veræ pœnitentiæ, grátiam et consolationem Sancti Spirítus, perseverántiam in bonis opéribus, tríbuat nobis omnípotens et misericors Dóminus. Amen.

Quia Sacerdos cum tacita mentis cogitatione, aut submissa vocis expressione debet recitare singillatim nomina, pro quibus in illa celebratione vult singulariter orare (ut insinuatur per illas litteras N. N. in Canone contentas), et ne hujusmodi determinatarum personarum nominatio ob multitudinem aut incertum ordinem ingerat Sacerdoti celebranti confusionem, non intile erit sequentem ordinem servare.

Meménto Dómine, si tibi placet,
Vivorum.

Mei, paréntum, cognatórum, frátrum, sorórum et amicórum méórum ómnium.

2. Cœtus Cardinálium ac ómnium Superiòrum Ordinis atque Sacerdótum, et sanctæ Ecclésiæ Ministrórum:

3. Omníum meæ curæ subjectórum tamquam spirituálium filiórum, et ómnium fundatórum, patronórum, et

benefactórum spirituálium et temporálium.

4. Omníum principum christianórum, dominatiónum et rerum publicárum temporálium.

5. Omníum peccántium, inimicorumque méórum, atque conversiónis ómnium hæreticórum et infidélium.

6. Et ómnium, pro quibus scis et vis me débere oráre.

Mortuorum.

Animárum paréntum, frátrum, sorórum, cognatórum, atque amicórum ómnium.

2. Animárum ómnium benefactórum tam spirituálium quam corporálium.

3. Animárum ómnium mihi in género et in spécie commissárum.

4. Animárum Prælatorum, Sacerdótum, et ómnium Ministrórum sanctæ Românæ Ecclésiæ Dei, et Apostolicæ.

5. Animárum morte improvísâ corporib[us] exutárum, atque eárum, quarum non est speciális memória.

6. Animárum, quæ mei occasióne in purgatório purgántur, eárum quo-

que misérime in purgatório existentium.

7. Et eárum ómnium, pro quibus scis, et vis me debére oráre.

ORATIONES

dicendae cum Sacerdos induit sacerdotalibus paramentis.

Cum lavat manus.

Da Dómine virtútem mánibus meis ad abstergéndam omnem máculam: ut sine pollutione mentis et corporis váleam tibi servíre.

Ad Amictum, dum ponitur super caput.

Impónere Dómine cápti meo gáleam salútis, ad expugnándos diabolicos incúrsus.

Ad Albam, cum ea induitur.

Dealba me Dómine et munda cor meum, ut in sanguine Agni dealbátus, gaúdis pérfruar sempitérnis.

Ad Cingulum, dum se cingit.

Præcinge me Dómine cíngulo puritatis, et extingue in lumbis meis humórem libidinis: ut máneat in me virtus continétiæ, et castitatiæ.

Ad Manipulum, dum imponitur brachio sinistro.

Mérear Dómine portáre manipulum fletus et dolóris: ut cum exsultatióne recipiam mercédem labóris.

Ad Stolam, dum imponitur collo.

Redde mihi Dómine stolam immortálitatis, quam pérdidi in prævaricatióne primi parentis: et quamvis indignus accédo ad tuum sacrum mystérium: mérear tamen gaúdium sempitérnum.

Ad Casulam, cum assumitur.

Dómine, qui dixisti: Jugum meum suáve est, et onus meum leve: fac, ut istud portáre sic váleam, quod conseguar tuam grátiam. Amen.

